

Röster om VRG Odenplan

Björn Hellman student 2002

Jag gick naturvetenskapligt program med naturvetenskaplig inriktning och tog studenten år 2002. Efter studenten har jag bl.a. studerat ryska, läst spanska i södra Spanien, rest i USA och läst juridik i Lund och Stockholm. Sedan hösten 2007 arbetar jag vid sidan av studierna

VRG var för mig det bästa gymnasium jag kunde tänka mig

deltid på Advokatfirman Lindahl som är en av Sveriges större affärsjuridiska advokatbyråer. Under hösten planerar jag och min flickvän att resa till Australien för att där skriva våra examensuppsatser. Efter examen hoppas jag på att kunna hitta en tingsplats någonstans i Sverige.

VRG var för mig det bästa gymnasium som jag kunde tänka mig. Jag utgår från att de elever som går där idag känner detsamma och att jag skulle tycka likadant om jag hade gått där nu. Lärarna var otroligt engagerade och möjligheten att få läsa ungefär hälften av ämnena på engelska med lärare från engelskspråkiga länder har verkligen varit en stor fördel såväl under tiden på VRG som därefter.

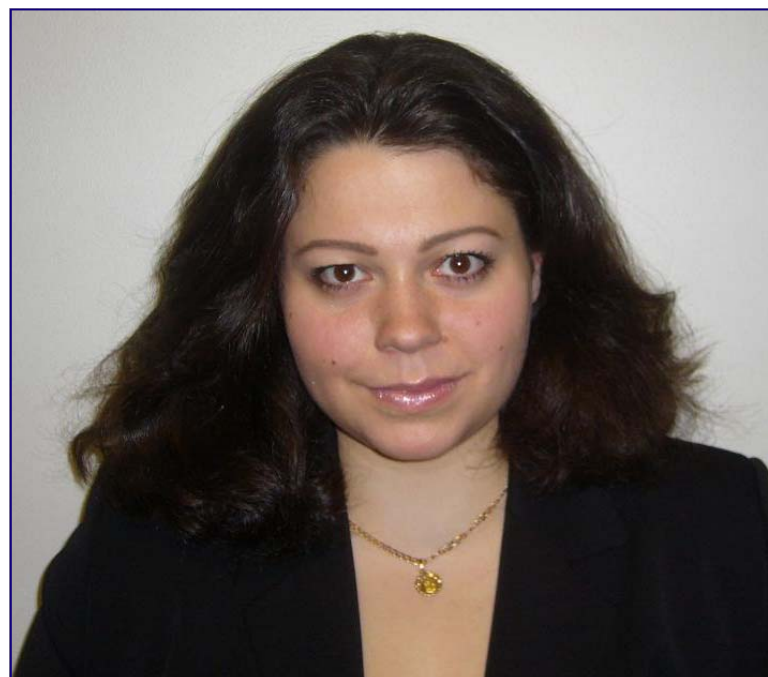
Tyvärr - och konstigt nog - finns inte alls samma möjligheter att läsa kurser på engelska på juristlinjen där jag nu studerar. Ett annat kännetecken för VRG var den personliga atmosfären och jag - som själv har svårt för namn - kommer alltid att vara imponerad av att alla lärare och även administrativ personal visste vilka alla elever var. Detta gällde oavsett om ifrågavarande lärare hade undervisat en viss elev eller inte. Vidare höll undervisningen alltid en väldigt hög nivå och de återkommande projekten, vilka normalt avslutades med en större skriftlig inlämning, var också mycket lärorika och har utgjort en bra förberedelse inför framtida universitetsstudier.

Vid sidan av lärarna måste även mina klasskompisar och andra elever framhållas. Trots att det ibland kanske fanns ett visst mått av konkurrens mellan eleverna så minns jag ändå att stämningen alltid var mycket god. Sammanhållningen har även hållt efter studenten och jag är säker på att den alltid kommer att göra det. Att vi tidigt sammansvetsades genom läger och de årliga skid- och utlandsresorna hade säkert sin del i den goda stämningen. Resorna till Berlin tillhör fortfarande några av de bästa som jag någonsin har gjort. Ett av mina absolut bästa minnen från tiden på VRG var dock arbetet med musikalen *1956*. Att mot slutet av gymnasietiden i grupp få göra något totalt annorlunda och väldigt kreativt var verkligen en otroligt rolig upplevelse som jag alltid kommer att minnas och vara stolt över.

Röster om VRG Odenplan

Claudia Olsson student 2002

Efter VRG har jag studerat Industriell Ekonomi på KTH och Internationell Ekonomi på Handelshögskolan i Stockholm. Vid sidan av har jag lett flera olika projekt, bland annat en studieresa till Peru och Stockholm International Youth Science Seminar i samarbete med Nobelstiftelsen. Jag har även studerat i Tyskland och Frankrike och har jobbat bland annat för

Exportrådet i Östeuropa och Förenta Nationernas högkvarter i New York.

Det jag värdesätter högst från min egen skoltid är skolledningens och lärarnas inställning till elevernas kapacitet

Just nu slutför jag mina studier samtidigt som jag projektleder Swedish-American Life Science Summit och kommer i höst att leda ett projekt inom Emerging Market Solutions i Hyderabad, Indien.

Fantastiska vyer över glaciärer från Anderna, äventyr i Amazonas, pittoreska marknader i Lyon, fotbollsfestivaler i Stuttgart, spa-upplevelser i Slovakien och FN-stormöten i USA - skolans internationella orientering har i allra högsta grad bidragit till att jag valt att resa så mycket som möjligt efter studenten för att ta del av de kulturer och möjligheter som erbjuds världen över.

VRG har betytt mycket för mig genom åren. Det jag värdesätter högst från min egen skoltid är skolledningens och lärarnas inställning till elevernas kapacitet. Egna initiativ och idéer uppmuntrades alltid vilket fick mig och mina klasskamrater att tro på att vi kan göra skillnad. Detta självförtroende har följt med oss i de val vi senare gjort och har gett oss goda förutsättningar att lyckas i alla möjliga sammanhang.

Som elev på VRG fick jag även chansen att delta i Raoul Wallenberg Academy for Young Leaders, ett unikt program med stort fokus på det personliga ledarskapet. Deltagandet och utbytet med de andra eleverna gav mig ett gediget intresse för ledarskap och har även gett mig verktyg som kommit till nytta i de verksamheter jag lett sedan studenten.

Röster om VRG Odenplan

Pontus Englund
student 2007

Efter studenten har jag prövat mina vingar både ute i arbetslivet och genom att plugga franska på Stockholms Universitet samt i Montpellier, Frankrike. Under vårterminen 2008 läste jag upp ett par betyg för att sedan söka in till Handelshögskolan i Stockholm. Denna termin har jag tagit studieuppehåll för att ladda batterierna och hitta på någonting annat än studier. För tillfället går det mesta av min tid åt att renovera den lägenhet jag nyss har flyttat in i.

**VRG för mig är
vänner för livet**

VRG för mig är synonymt med utbildning i toppklass, elever och klasskompisar med stort engagemang och personer med en god inställning till det mesta här i livet.

VRG för mig betyder lärare som bryr sig – inte bara om kunskap utan också om eleverna som individer.

VRG för mig är en otroligt stabil grund att stå på.

VRG för mig är tre år av positiv personlighetsutveckling

VRG för mig är vänner för livet.

VRG för mig är kärlek till Norrtullsgatan 41-43.

Röster om VRG Odenplan

Anna Mattsson student 2007

Det är snart två år sedan jag sprang ut från VRG. Det var en av sommarens vackraste dagar och jag minns bara glädje. Idag går jag andra terminen på läkarlinjen på KI. Året efter studenten fylldes med lite gott och blandat. Jag började liksom många av mina klasskamrater att jobba i VRE:s vikariepool och tack vare uppdrag runtom hela Stockholm lärde jag mig stationerna på tunnelbanans alla linjer och fick möjligheten att uppleva Roslagsbanans charm. Terminen innehöll allt från söta förskolegrupper, hormonsprutande högstadielklasser och en komvuxklass med kvinnor och män som hade tröttnat på sin vardag och beslutat sig för att läsa upp sina betyg. Lärorikt, utvecklande och kul! Skidsäsongens 10 ljusaste veckor spenderade jag i Åre som skidlärare.

Det är eleverna och personalen som utgör VRG Odenplan och det är dessa människor som gör det speciellt

av nyfikenhet och öppenhet minns jag än idag. Sedan rullade allt igång: Fiskeboda och nya vänner, lektioner, prov, fotboll på Frescati efter skolan, skidresor, ledarskapskurs, projektarbete, studentskivor, bal...

Minnena är många – lektioner med ryska turister som inte kunde engelska, fotboll på nypistat underlag, skidåkning i solnedgången på skutans topp... Tillbaka i Stockholm hamnade jag på Södersjukhusets akut som patienttransportör.

Jag minns tydligt första dagen på VRG Odenplan. Allt var nytt och liksom de flesta andra kände jag ingen annan. De fanns inga förväntningar på hur jag skulle vara. Känslan

De tre åren på VRG gick så snabbt. Samtidigt vet jag att dessa år har betytt otroligt mycket för mig. Under gymnasietiden formas ofta ens personlighet, det gjorde i alla fall min, och i den miljön som finns på VRG fick jag möjlighet att utvecklas till en person jag trivs med att vara. Det är eleverna och personalen som utgör VRG Odenplan och det är dessa människor som gör det speciellt. Här finns lärare som vill lära ut och som fungerar som inspirationskällor. Här finns en ledning som låter dörren stå öppen för oss elever och ger oss möjlighet att påverka. Framförallt finns här engagerade elever. Mina klasskamraters bakgrunder skilde sig på många sätt och ändå kände jag en större gemenskap i denna grupp än jag någonsin gjort tidigare. Jag tror att vi delade någon sorts gemensam värdegrund där alla fick utrymme och möjlighet att vara unik. Jag är stolt och glad över alla mina klasskompisar. Utan dem hade jag aldrig fått höra alla fantastiska tal, delta i så givande bokdiskussioner, lyssna till så kloka argument och delat så många svettiga stunder på Frescati.

Det var på VRG Odenplan jag hittade mina närmaste vänner. Det var här jag hittade min pojkvän. Det var här jag hittade mig själv. Vad mer kan man begära?!

Röster om VRG Odenplan

Jari Radros student 2009

De tre senaste åren på Viktor Rydberg Gymnasium Odenplan har, minst sagt, varit lärorika och spännande, men för mig har denna skola varit så mycket mer än bara en läroanstalt. Det har även varit en trivsamt miljö där jag har fått möjligheten att utvecklas som elev, men framför allt som individ genom att få lära känna och umgås med folk från hela Storstockholm – något som jag antagligen har uppskattat mest med denna skola.

Jag kan inte föreställa mig en mer givande skolgång

Trots att dessa tre år sannerligen präglats av en hel del ångestframkallande deadlines, i form av diverse inlämningsuppgifter och prov, har dessa ständigt balanserats av den trivsamma gemenskap som alltid funnits på skolan.

Under tiden på VRG har jag försökt insupa dess gemytliga atmosfär till fullo, och detta har bland annat speglats i det faktum att jag alltid försökt delta i aktiviteter som även pågått utanför den ordinarie skoltiden, som t.ex. After School Sports. Det är först nu, med studenten runt hörnet, som man börjar inse att tiden på VRG börjar nå sitt slut. Dessa tre år har gått förbi så otroligt fort och det känns nästan som att det var igår man stod där i kafeterian, med skolväskan i handen, i väntan på uppropet.

I valet av gymnasieskola valde jag att förlita mig på min storebrors råd att välja VRG, och genom åren har jag blivit allt mer övertygad om att jag tog det rätta beslutet. Jag kan inte föreställa mig en mer givande skolgång och det är därför jag, så småningom, även kommer försöka introducera mina framtida barn och barnbarn för "VRG-familjen" – som förhoppningsvis får fira många fler jubileer framöver.

Röster om VRG Odenplan

Anna Moroz
student 2008

Efter studenten tog jag ett långt härligt sommarlov och jobbade sedan på VRE Education som lärarvikarie. Jag sökte in till Handelshögskolan och kom in, men beslutade mig för att studera i södra Frankrike ett år innan. För närvarande läser jag en introkurs i ekonomi på franska samt fransk grammatik på Université Aix- Marseille III. Till hösten fortsätter jag med Handelshögskolan i Stockholm.

Redan innan jag började på VRG hade jag skyhöga förväntningar på skolan, jag visste att jag nu skulle lämna mitt gamla liv som musiker på Lilla Akademien och slängas in i denna nya värld som jag så ofta hade fått beskrivet för mig av diverse folk som gått på skolan eller kände någon där. Jag visste att jag skulle få gå i en klass där mina klasskompisar förmodligen skulle vara bättre än mig och att det kunde bli mycket studerande. Vad jag fann när jag kom till VRG var dock något helt annat. Jag möttes av elever med olika nationaliteter, från olika sociala klasser, med olika bakgrunder. Vad som förenade oss alla var vår ambition och önskan att lära in ny kunskap och uppleva nya erfarenheter. För varje dag som gick på skolan byggdes det gradvis upp en gemenskap, både mellan klasskamrater som mellan lärare, en gemenskap att tillhöra VRG och vara VRGare. Tillhörandes denna gemenskap lärde jag mig att våga...

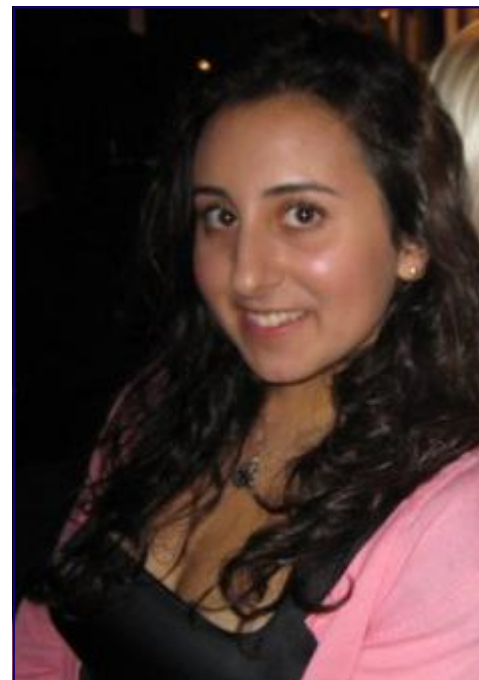
Jag lärde mig att finns det drömmar och strävan till något mål, finns det också vägar som leder dit. Jag tänker tillbaka på några fantastiska lärare som gjorde mig sällskap på vägen samt mina underbara vänner. Tre år gick väldigt fort, nästan skrämmande fort, men ändå hann så mycket förändras i mitt liv. Jag började som en lite osäker 15åring och tre år senare sprang jag ut i Enkehusparken som en myndig medveten student. En student som lärt sig att ta ansvar, byggt upp ett självförtroende och som minns tillbaka på gymnasietiden med ett leende.

Mina kära gamla VRG-vänner befinner sig utspridda i världen, några stannade hemma och började studera, andra åkte till Oxford, New York, Beijing, Israel och själv befinner jag mig i Aix-en-Provence i Frankrike. Vi går inte längre längst samma väg och vi syns inte lika ofta, men när vi pratar med varandra så vänder vi oss om och ser tillbaka på Norrtullsgatan 41-43, vägen som förde oss till alla platser på jorden som vi vågade ta oss till.

Röster om VRG Odenplan

Remi Chamoun student 2009

Jag tillhör de första elever som har gått natur med musikprofil på VRG. Tack vare denna linje har mina tre år på VRG varit mycket lättare att ta sig igenom. Att få göra det man älskar (att sjunga i mitt fall) och samtidigt få en komplett utbildning i alla naturvetenskapliga ämnen, gjorde att VRG blev helt rätt för mig. Efter tre tuffa år på VRG planerar jag att jobba och bo i Vancouver, BC i ett år. Efter denna erfarenhet planerar jag att utbilda mig till psykolog här hemma i Sverige.

Och aldrig trodde jag att jag skulle besitta så mycket kunskap som jag gör idag

I högstadiet var jag en av de få som valde att prioritera studierna. När jag kom till VRG kändes det väldigt skönt att ha många människor i sin omgivning som delade samma åsikter när det gäller studier. Man blir accepterad för den

plugghäst man är, så har jag i varje fall upplevt det. Men hur ser VRG ut om man inte ska fokusera på själva studerandet? Att säga att miljön är perfekt vore att ljuga, människor är stressade, även jag. "Betygshets" är en bra beskrivning, och det kan nog många hålla med mig om. Å andra sidan är det helt förståeligt i och med att de flesta har väldigt höga ambitioner. Betygshetsen drunknar dock i havet av det goda som VRG har gett mig. Jag fått obeskrivligt mycket tillbaka. Det finns en särskild situation som skulle kunna beskriva hur mycket VRG egentligen betyder för mig.

Ingen annanstans har jag känt mig så hemmastadd och trygg. Mina allra bästa vänner har jag funnit här. Och aldrig trodde jag att jag skulle besitta så mycket kunskap som jag gör idag. Kunskap om fysik, kemi och matematik. Kunskap om noter och annan musikteori. Men främst kunskap om gemenskap. Jag har varit inbunden förut, vilket är ganska svårt att tro. Men här började självsäkerheten att ta form. Självsäkerhet är bland de viktigaste sakerna om man vill komma långt i livet, och *det* fann jag även här.

På VRG har jag kunnat föra konversationer med lärare utan att det rör studier. Jag upplever det väldigt lätt att kunna öppna mig för många av dem. Eftersom jag vet att de har stor förståelse, har det även kunnat röra privata saker. Det är viktigt att det skapas ett vänskapsband mellan lärare och elever, på så sätt blir det mycket lättare och roligare att lära sig saker. Och det är precis vad VRG har kunnat erbjuda.

Röster om VRG Odenplan

Svava Steiner student 2008

Jag går min andra termin på New York University College of Arts and Science, där jag läser för att ta en liberal arts examen. Mina "majors" eller huvudområden är filosofi och ekonomi med inriktning filmproduktion. När jag tog studenten hade jag en känsla av att jag skulle förlora något som varit en väldigt stor del av mitt liv de senaste tre åren. I mitt huvud fick jag inte vara en "VRGare" när jag inte längre hade lektioner i skolans byggnader, istället blev jag en "före detta VRGare".

Lyckligtvis fick jag, ett par månader senare, reda på hur fel jag hade haft. Jag var på ett möte för unga svenskor i New York där jag inte kände en enda, var yngst på plats och trodde att

...man kan röra sig
vart man vill på de
ben som VRG hjälpt
en att utveckla

jag inte hade något gemensamt med någon. På plats fanns en väldigt imponerande tjej, Claudia Olsson, som jag började prata med. Det tog inte lång tid innan vi kom fram till att båda hade gått på Viktor Rydberg Gymnasium Odenplan och Claudia utbrast: "så du är också en VRGare!".

VRG är inte bara en del av mitt förflutna, utan det är en del som jag har samlat på mig och gjort till en del utav min personlighet. Även om jag inte längre är elev på skolan, kommer jag alltid att vara en del i det den har format. Sanningen är att skolan är så otroligt mycket större än dess lokaler och de tre år man tillåts ha lektioner i dess byggnader. De tre åren man går på skolan bygger upp en nyckel som ger en möjligheten att låsa upp dörrarna till ett stort nät av VRGare. Detta nät fungerar på så sätt att man alltid har möjligheten att falla tillbaka på det om man någon gång tar ett felsteg, eller behöver hjälp med något. Nätet har även genom åren samlat upp erfarenheter som man kan ta lärdom av och möjligheter man kan nyttja. Samtidigt så är man själv ivrig att hjälpa de andra i nätet så gott man kan. På många sätt fungerar nätet som en stor släkt. Man har sin närmsta familj och de lite mer avlägsna släktingarna som man fortfarande vet att man kan krama om på släktträffarna.

Gymnasietiden på VRG är för mig en fosterperiod. Under denna utvecklas man, man är trygg och man vet sina rutiner. Studenten är sedan en brutal födelse, då man plötsligt kastas ut i det okända utan att riktigt veta hur man ska använda allt man har utvecklat. Väljer man sedan att använda sin nyckel och göra sig en del av nätet så vet man att man alltid har sin ände att hålla fast i, samtidigt som det ständigt växande nätet är så pass flexibelt att man kan röra sig vart man vill på de ben som VRG hjälpt en att utveckla.

Röster om VRG Odenplan

Michael Wilczek student 2003

Efter en termin tyska på Stockholms universitet började jag läkarprogrammet vid Karolinska Institutet våren 2004. Har under studietiden jobbat extra som bla butikssäljare, studentamanuens, frilansande journalist samt som underläkare. Jag har även engagerat mig i studentkåren där jag suttit som chefredaktör för kårtidningen, ordförande för introduktionsinternatet för nya läkarstudenter, ledamot i kårfullmäktige samt hjälpt till med arbetet kring spexproduktionerna. Resande är ett stort intresse och jag har försökt ta till vara alla tillfällen att uppleva nya platser. Utöver utbytesstudier i Frankrike och USA har jag hunnit besöka en rad länder och upplevt allt från Kilimanjaros topp och Amazonas djungler till härliga stränder, kulturella sevärdheter och vimlande nattliv.

Jag utvecklade min förmåga att arbeta i grupp samt att våga agera självständigt

Viktor Rydberg var min språngbräda ut i vuxenlivet. Jag förstod det nog inte riktigt då det begav sig men när jag ser tillbaka var det en otroligt utvecklande period i mitt liv, något som jag har den ambitiösa och stimulerande miljön som skolans elever och lärare skapade att tacka för. Jag utvecklade min förmåga att arbeta i grupp samt att våga agera självständigt. Skolans pedagogik i kombination med ambitiösa elever som faktiskt vågade dra nytta av dess fulla potential lyfte undervisningen och i alla fall mitt lärande. Ambition och motivation smittade helt enkelt av sig. Jag kände mig mer än väl förberedd för högskolestudierna och den akademiska världen när det väl blev dags för det.

Det som har betytt mest är dock alla de vänner jag skaffade under gymnasietiden, vänner som jag än idag, sex år senare, fortfarande har regelbunden kontakt med. Detta trots att vi vid flera tillfällen befunnit oss på olika håll i världen. Det känns onekligen som att jag haft turen att finna vänner för livet och vissa av dem har med tiden även hunnit bli arbetskamrater, kursare och framtida kollegor. Det känns ofta som att VRG, och i synnerhet VRG Odenplan, har skapat som en liten familj ute i världen. Jag skriver världen och inte Stockholm, för vem vet vart alla tar vägen till slut?

När jag blickar tillbaka på gymnasietiden väcks många positiva minnen. De negativa är faktiskt försvinnande få. Jag utvecklades oerhört och hade samtidigt väldigt roligt. Jag fick med mig en rad härliga anekdoter, minnen och erfarenheter som kommer att räcka livet ut. Andelen VRG-elever som efter gymnasiet visat på framåtanda och entreprenörskap samt som valt att plugga vidare är iögonfallande hög och bådär för ett fantastiskt nätverk. Att jag dessutom har fått förmånen kalla några av dessa elever för nära vänner, kanske till och med vänner för livet, är något som jag ständigt skattar mig oerhört lycklig över.

Röster om VRG Odenplan

Caroline Gunnarsson Otto Student 2006

Jag gick samsam och tog studenten 2006. Nu läser jag andra terminen på juristprogrammet i Lund så mellan gymnasiet och universitet tog jag mig två fria "lekår". Varvade jobb hemma i Stockholm med långresa till Australien och Nya Zeeland och en termin i Düsseldorf där jag läste tyska och praktiserade på IKEA.

När jag började på universitet insåg jag snart vilket försprång jag och mina gamla VRG-kompisar hade. Jag menar då främst inte kunskapsmässigt utan mer när det kommer till studieteknik och "rätt tänk".

Mina VRG-minnen är fyllda med livliga och bitvis upprörda diskussioner, skratt och galna dramaredovisningar. Och självklart massa schysst häng i soffor och fönsterbänkar.

Jag kommer ihåg det första projektet i ettan i gymnasiet som sinnessjukt svårt och jobbigt. Men vi klarade oss igenom såväl det som senare projekt och det jag lärde mig om källhänvisning, muntlig presentation och att det mesta går om man bara har rätt inställning har jag stor nytta av nu. De första dagarna på juristprogrammet fick vi höra "här är ni inte bäst i klassen längre, försök att inte stressa och betygshetsa för mycket" med andra ord exakt detsamma som jag hört fem år tidigare på VRG. Jag tror också att jag som sedan gymnasiet är bekväm i en klass där alla är bäst tar min universitetsutbildning med större ro än de flesta. Att steget från gymnasiet till universitet är kortare för VRG-elever än för många andra stämmer nog ganska bra.

På VRG lärde jag mig att acceptera och uppskatta olika typer av människor. Vi var väldigt olika i min klass, hade vitt skilda intressen och åsikter. Eftersom vi inte alltid tyckte och tänkte likadant hade vi mycket utbyte av varandra, både kunskapsmässigt och socialt.

Sedan vore VRG ingenting utan lärarna, deras engagemang och stämningen i klassrummen. Mina VRG-minnen är fyllda med livliga och bitvis upprörda diskussioner, skratt och galna dramaredovisningar. Och självklart massa schysst häng i soffor och fönsterbänkar. En riktigt bra skola vill man aldrig riktigt lämna...

